

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 147 (4340)

Anykščiai

1981 m. gruodžio mėn. 15 d.

Kaina 2 kap.

MOKOSI PARTINIS AKTYVAS

Praėjusią savaitę LKP Anykščių rajono komitete buvo surengtas seminaras rajono pirminių partinių organizacijų sekretoriams, komisijų administracijos veiklai kontroliuoti pirmininkams ir partinių grupių organizatoriams.

Seminaro dalyviai išklausė LKP Anykščių rajono komiteto antrojo sekretoriaus D. Grabusovo pranešimą „Dėl ataskaitų ir rinkimų partinėse organizacijose išdavy ir rajono pirminių partinių organizacijų uždavinių įgyvendinimą TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų nutarimus“ ir šio komiteto sekretoriaus J. Dailydės pranešimą „Komunistinio idėjišku-

mo ir aktyvios gyvenimo pozicijos ugdymo praktika ir įtvirtinimo uždaviniai rajono partinėse grupėse“. Partinių komisijų administracijos veiklai kontroliuoti uždavinius didinant partinių organizacijų įtaką gamybai seminare apžvelgė LKP rajono komiteto instruktorius M. Tunkevičius, o šio komiteto partinės komisijos pirmininkas N. Misevičius papasakojo apie partinių grupių darbo organizavimą.

Seminare dalyvavusiam partiniam aktyvui taip pat buvo perteikta informacija aktualiais partinio organizacinio darbo ir politinio švietimo klausimais.

„K. d.“ inf.

Sėklą — tik aukštos kokybės

Pamatas geram derliui — kokybiška sėkla. Tad daugelio rajono ūkių sandėliuose dar dūžia valomosios masinės, siekiamos, kad supilta sėkla atitiktų pirmos klasės reikalavimus. Kaip papasakojo Valstybinės sėklos inspekcijos viršininkas Antanas Budreika, rajone supilta 75.120 centnerių grūdinių kultūrų sėklos, kurios 99 procentai jau patikrinta Valstybinėje sėklos inspekcijoje. 41 procentas patikrintos sėklos atitinka pirmos klasės reikalavimus.

Antai „Gintaro“ kolūkyje paruošta 4250 cmt sėklos ir visa ji — pirmos klasės. Kokybiška sėkla apsirūpinę Raguvėles tarybinio ūkio „Nevežio“, Kurklių kolūkių žemdirbiai.

R. Jočys

Revoliucionieriaus glmtinėje

„Atletis“ kolūkio Stalieriškių kaimo anykštėnė žino kaip aktyvaus spalio revoliucijos dalyvio Juozo Opansko gimtinę. Čia prabėgo jo vaikystė, čia patyrė piemens dalį, iš čia ėjo į mokyklą. Dabar Stalieriškėse, kur buvo jo gimtoji troba, stovi laukų akmuo su Juozo Opansko bareljefu. Debeikių vidurinės mokyklos kraštotyrininkai turi sukaupę nemažai medžiagos apie savo žemietį Juozą Opanskį. Artimųjų prisiminimai, iš jų gautos nuotraukos, laikraščiuose ir žurnaluose spausdinti straipsniai, knygos, kuriose pasakojama apie šį iš Debeikių krašto kilusį revoliucionierių teikia nemažai medžiagos pamokoms, pionierių sueigoms, komjaunuolių susirinkimams.

E. Miškinytė

Kronika

© Vilniuje įvyko mokslinė-praktinė konferencija „Draugo L. Brežnevo „Atsiminimai“ — jaudinantis mūsų Tėvynės metraštis“. Joje dalyvavo respublikos sostinės partinis, tarybinis, profsąjungų, komjaunimo aktyvas, mokslininkai, rašytojai. Draugo L. Brežnevo amžinybą, patarimai, vertingi nurodymai, pažymėta konferencijoje, padės visiems ideologinio fronto darbuotojams dar geriau suprasti dabarties uždavinius, mobilizuoti tarybinius žmones istorinių partijos nutarimų įgyvendinimui.

(ELTA)

TSRS
60-MEČIUI —

60 spartuoliško
darbo savalėp!

6-oji savaitė:

Revoliuciniam tarybinės
liaudies avangardui

Tarybinės liaudies AVANGARDAS

Beveik 18 milijonų komunistų dabar vienija šlovingoji Tarybų Sąjungos Komunistų partija. TSKP XXVI suvažiavimas, pažymėdamas vis didėjantį partijos vaidmenį išsivysčiusio socializmo laikotarpiu, aiškiai nurodė, jog kaip tik dabar, matant išpuolingus tarybinės liaudies laimėjimus, dar giliau suvokiama žinoma Lenino formulė: partija — mūsų epochos protas, garbė ir sąžinė.

Ruošiantis reikšmingam TSRS įkūrimo 60-mečio jubiliejui, išsivystė platus sąjūdis, skatinantis tam pasvesti šešiasdešimt spartuoliškų darbo savaitių. Ši savaitė skiriama revoliuciniuose, sunkių išbandymų ir didžiųjų darbų frontuose užgūdintai Lenino partijai, revoliuciniam tarybinės liaudies avangardui.

„Komunistai — tai tikrai tvirta mūsų visuomenės šerdis, jos siela. Tai tikrai revoliucinis liaudies avangardas“, — pabrėžė TSKP CK Generalinis Sekretorius draugas L. Brežnevas savo kalboje, pasakytoje baigiant TSKP XXVI suvažiavimą.

Apie mūsų partijos — visuomenės vadovaujančios jėgos vaidmenį išaugimą ir iškovojimą, partijos nuolat stiprinančius ryšius su liaudies masėmis dalykiški pokalbiai, pranešimai buvo surengti mūsų rajono darbo kolektyvuose, pradedant šiemet pirmuosius politinio švietimo ir ekonominio mokymo užsiėmimus tema: „Vienybė su liaudimi — partijos jėga! Vienybė su partija, jos vadovavimas — liaudies jėga!“.

Mūsų rajono gamybinuose kolektyvuose, kultūros švietimo įstaigose ir mokyklose šios savaitės, skirtos revoliuciniam tarybinės liaudies avangardui, eigoje numatyta surengti darbo žmonių ir jaunimo susitikimus su komunistais veteranais, organizuoti TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo knygos „Atsiminimai“ aptarimus ir paskaitų ciklus apie partiją, jos stiprinimą su tarybine liaudimi vienybė. Labai svarbu, pasiekti, kad kiekvienas organizuotas renginys pasižymėtų giliu turiningumu ir įtaigumu, kad jis skatintų komunistus, visus darbo žmones sutelkti bendrą jėgą ir pastangas partijos nubėžtiems didingiems planams įvykdyti.

Rajono partinė organizacija šiuo metu savo gretose jungia daugiau kaip 2300 vienminčių. Komunistai, dirbdami pramonės įmonių, statybinių organizacijų, kolūkių ir tarybinių ūkių, mokyklų ir įstaigų kolektyvuose, dažniausiai būna gražių iniciatyvų pradininkais, naujųvųjų įdiegėjais, socialistinio lenktyniavimo organizatoriais. Gražių iniciatyvų parodė „Gintaro“ kolūkio komunistai — automašinos vairuotojas G. Keiba, meistras-reguliuotojas A. Cernolonskas ir kiti komunistinio darbo mokyklos klausytojai, kurie, prisimindami papildomus socialistinius įsipareigojimus TSRS įkūrimo 60-mečio garbei, priėmė kreipimąsi į visus kolūkio žemdirbius, kviesdami juos gražiais darbo laimėjimais užbaigti pirmuosius XI penkmečio metus.

Daugelis komunistų, rodydami asmeninį pavyzdį darbe, tvirtai žengia XI penkmečio pirmųjų gretose. Darbūnu, visuomeniniu aktyvumu pagrįstai pelne pagarbą savo kolektyvuose Anykščių autotransporto įmonės vairuotojai Vytautas Dailėdis ir Alfonsas Kavaliauskas, „Svyturio“ ir „Anykščių šilėlio“ kolūkių patyrę mechanizatoriai komunistai Vytautas Zemaitis ir Albinas Strazdas, „Lenino keliu“ kolūkio padalinio vadovas, Lenino ordinaras Jonas Stukas ir daugelis kitų partiečių.

Nuo kiekvieno komunisto pareigingumo, reiklumo ir principingos pozicijos neretai priklauso ir sveika, darbiškas aplinka kolektyve. Juk komunistas negali būti abejingas bei kokiems darbo drausmės pažeidimams pasireikškimams, o savo visuomeniniu aktyvumu, dalykiškumu jis, visų pirma, privalo parodyti kuo didesnę iniciatyvą, nukreiptą sąmoningai drausmei ugdyti, ritmingam darbui užtikrinti.

Ir neseniai įvykusiame TSKP Centro Komiteto lapkričio plenumo buvo pabrėžta, jog „reikia, kad kiekvienas komunistas savo bare panaudotų visą savo patyrimą ir žinias, visomis jėgomis stengtųsi leiskoti rezervų didinti darbo efektyvumą, būtų deramas pasiaukojimo darbe pavyzdys“.

Karštai pritardami partijos šūkiui — viskas tarybinio žmogaus gerovei, viskas vardan žmogaus — mūsų šalies darbo žmonės, jų tarpe ir Anykščių rajono komunistai ir dirbantieji pasiryžę atkakliu, pasiaukojamam darbui stiprinti mūsų socialistinės Tėvynės galią, naujais laimėjimais vainikuoti vienuoliktąjį penkmetį.

Darbymetis dirbtuvėse

Savalaikis remontas plius deramas dėmesys to darbo kokybei — tai bene pagrindinis reikalavimas, kad patikimai ir nepriekaištingai žemės ūkio technika tarnautų jos šeimininkams per visą ilgąjį darbų sezoną. Tą gerai supranta „Gimtosios žemės“ kolūkio mechanizatoriai: dar spalio viduryje ūkio technikos kieme sužvango metalas, ėmė blyksti suvirinimo aparatų ugnys.

Pagal nusistovėjusią tradiciją pirmiausia jėgas metame sudėtingiausiems darbams, — kalbėjo kolūkio vyriausias inžinierius mechanikas Algis Kazdailis. — Ir šiemet vos tik sutvarkę dirvos įdirbimo bei sėjos mašiną, remontininkai pasuko prie jėgų kombainų.

„Grūdinių kultūrų nuėmimo mašinų remontą užbaigti iki kovo pirmos“, — įrašyta viešintiškių mechanizatorių socialistiniuose įsipareigojimuose. Taigi, iš ūkio turimų keturiolikos kombainų — rimtesnio remonto reikės devyniems.

Kombainininkai Steponas Kapleris ir Dimitrijus Sinicinas savo „laukų laivus“ jau pilnai paruošę darbui. Mechaninėse dirbtuvėse pastaruoju metu tvarkomi dar keturi kombainai. Tame darbe kruopščiai triūsia Jonas Dlugaborskas, Ivanas Maksimenko, Antanas Šiaučūnas bei kiti vyrai.

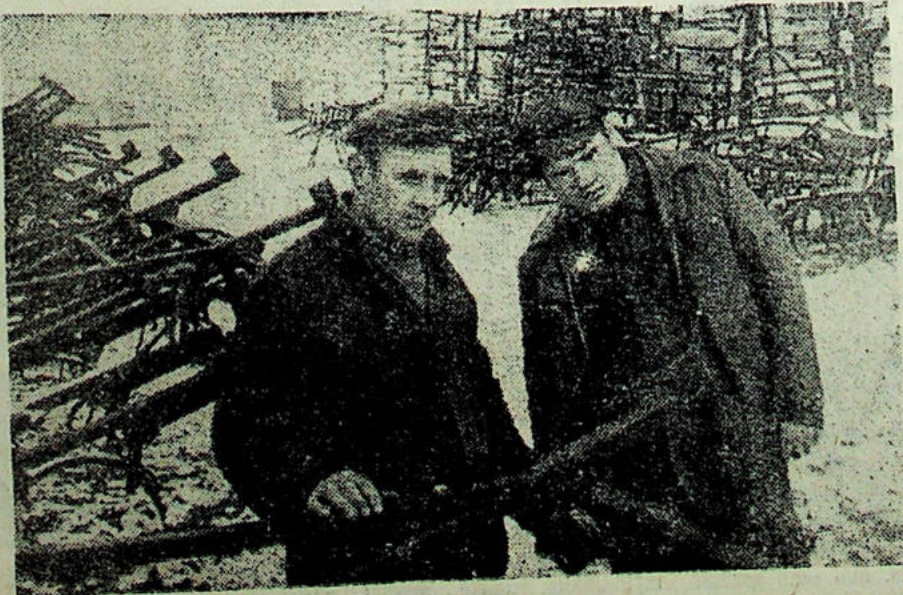
— Kadangi ūkyje turime

J. JUNEVICIAUS nuotraukose: remontuojant ūkio dirvos įdirbimo bei sėjos mašiną gerai pasidarbo mechanizatoriai Alfonsas Gudonis ir Alvydas Arlauskas; remontininkas Juozas Povilonis triūsia grūdų kombainų remonto daruose.

įrengtas dvejas tipines mechanines dirbtuves, tai lygia greta vykdomo ir traktorių remontą. Vien tik šiomis dienomis taisomos devyniolika traktorių. Už dienos, kitos atremontuotos technikos greitas vėl papildys Jono Bivainio, Povilo Placiano, Juliano Butkevičiaus „plieno žirgai“, — pastebėjo Viešinių mechaninių dirbtuvių vedėjas Vytautas Inciūra.

Kad technikos remontas būtų sklandesnis, ūkyje nemažas dėmesys skiriamas remontininkų darbo ir buities tinkamų sąlygų užtikrinimui, veiksmingam tarpusavio socialistiniam lenktyniavimui. Neeilinis rūpestis taipogi skiriamas pažangiems darbo metodams įdiegti, taupiam atsarginių dalių, remonto medžiagų, elektros energijos ir kuro naudojimui.

L. Valtonis
„K. d.“ koresp.

AGROCHEMIKŲ PASIEKIMAI IR PROBLEMOS

Nuosėkliai didinti žemdirbių ir gyvulininkystės chemizavimo priemonių tikslumą ir racionalumą jas naudoti.

Iš „Pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo krypčių 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“

Žemdirbiams šiame penkmetyje išskeltas uždavinys gauti stabilius visų žemės ūkio kultūrų derlius, iš esmės sustiprinti pašarų bazę, o tuo pačiu geriau aprūpinti gyventojus maisto produktais. Šių uždavinių svarbą dar kartą pabrėžė draugas L. Brežnevas šių metų TSKP CK lapkričio plenumo. Siekiant, kad galutinai žemės ūkio rezultatai kuo mažiau priklausytų nuo orų, didelę paramą žemdirbiams turi suteikti agrochemikai.

Vieninga agrocheminė tarnyba respublikoje dirba dveji metai. Pernai darbų padaryta daugiau kaip už šešis milijonus rublių, šiemet šis rodiklis viršys vienuolika milijonų. Trešiant laukus centralizuotai, penktadaliu padidėjo mechanizatorių darbo našumas, geriau naudojama technika, ūkiuose kitiems darbams išlaisvinta nemažai darbo rankų. Ypač gerai agrocheminė tarnyba dirba Radviliškio, Telšių, Biržų, Varėnos, Joniškio, Pakruojo, Vilkaviškio rajonuose.

Kasmet išbarstoma ir įterpiama vis daugiau mineralinių trąšų. Tačiau jų dar gauname nepakankamai, todėl ypač svarbu turimas pa-

Pasakoja Lietuvos TSR žemės ūkio ministro pavaduotojas Juozas Moraza

naudoti kuo efektyviausiai.

Respublikos agrochemikai dabar kasmet ištiria daugiau kaip 400 tūkstančių hektarų žemių, ruošia moksliškai pagrįstas rekomendacijas, kaip tikslingiau panaudoti mineralines trąšas, kaip jas paskirstyti. Visiems respublikos ūkiams patiekti naujais duomenys apie dirvožemius bei konkrečios tręšimo rekomendacijos. Jų griežtai laikantis, trąšų panaudojimo efektyvumą galima padidinti penktadaliu.

Mineralinėms trąšoms laikyti reikia daug ir gerų sandėlių. Deja, jų trūksta. Apškaituota, kad kai kurių rajonų ūkiai, blogai sandėliuojami trąšas, maždaug dešimtadaliu sumažina jų efektyvumą. O juk vienas kilogramas trąšų veiktos medžiagos — tai papildomi 4–5 kilogramų grūdų!

Perspektyviausi stambūs mechanizuoti tarpūkiniai sandėliai su lėktuvų pakilimo nusileidimo aikštelėmis. Kaip tik jų statybai reikia skirti didžiausią dėmesį.

Viena pagrindinių priemonių žemės ūkio kultūrų derlingumui didinti yra organinės trąšos. Tačiau kaip pažymėta neseniai šiuo klausimu priimtame Lietuvos KP CK ir respublikos Ministrų Tarybos nutarime, jų sukaupiti ir išvežti į laukus kiekiai pastaraisiais metais beveik nedidėja. Užsibrėžtas tikslas, kad kiekvienam ariamos žemės hektarui kasmet tektų po 10–12 tonų organinių trąšų, bet ši rodiklis yra pasiekęs tik keli respublikos rajonai. O kai kur jų tenka vos po 6–7 tonas. Neretai sukauptos trąšos blogai laikomos, praranda efektyvumą, tērsta aplinką.

Agrocheminės tarnybos mechanizuotų būrių įėjomis šiemet išvežta beveik pusketvirtą milijono tonų organinių trąšų, dvigubai daugiau negu praėjusiais metais. Paramą ūkiams reikia toliau didinti. Penkmečio pabaigoje „Žemės ūkio chemijos“ rajoninių susivienijimų įėjomis į laukus planuojama išvežti 40 procentų ūkiuose sukaupytų organinių trąšų, apie trečdalį jų įterpti. Mineralinėms trąšomis centralizuotai reikės patiekti daugiau kaip pusę tręštinų plotų.

Didelio agrochemikų dėmesio reikalauja augalų apsaugos darbai. Mechanizuoti būriai penkmečio pabaigoje turi padaryti daugiau kaip 40 procentų šių darbų. Kai kurių rajonų auto-transporto įmonės bei „Žemės ūkio chemijos“ susivienijimai neįvykdo kraikui skirtų durpių išvežimo planų. Blogi privažiavimo keliai prie durpynų, nenaši krovimo technika. O juk durpės — vienas svarbiausių organinių trąšų kaupimo rezervų.

„Žemės ūkio chemijos“ susivienijimo tarnybos turi dėti visas pastangas, kad pavasariui laiku būtų patiektos mineralinės trąšos, pesticidai ir kitos cheminės medžiagos, o sėkmingam gyvulių žiemojimui — baltyminiai mineraliniai priedai.

Agrochemikų pareiga — padaryti viską, kad ateinančiais metais būtų išaugintas gausus visų kultūrų derlius. To galima pasiekti tik bendromis susivienijimo ir ūkių pastangomis. (ELTA)

— Nuosirdus žmogus, sąžiningas lentpjuvės darbininkas, — taip apie Juozą Lavinską atsiliepė pagalbinės gamybos meistras Pranas Matulevičius. — Šiemet dešimtmetis, kai komunistinio darbo spartuolis Juozas Lavinskos dirba Anykščių tarpkolūkinės statybos organizacijos kolektyve ir visuomet apie jo darbą atsiliepiama tik gerai. J. JUNEVICIAUS nuotrauka

KOMJAUNIMO-JAUNIMO BRIGADOS ANKETINIAI DUOMENYS:

Darbo vieta: Anykščių BGAK sluvimo atelje;
Darbo rodikliai: mėnesio gamybinis užduotys vidutiniškai įvykdomos 117 proc.;
Brigados sudėtis: septynios siuvėjos;
Partiškumas: visos VLEKJS narės;
Išsilavinimas: vidurinis;
Amžiaus vidurkis: 22 metai.

— Kuo toji brigada patraukia tarp visų kitų anykščių siuvėjų kolektyvų? — minutėlei susimąstė Anykščių sluvimo atelje vedėja Nijolė Jukonienė. — Pirmiausia gal savo susitelkimu, kai, anot aukštaičių, vienas kitą supranta iš pusės žodžio... Kitą vertus, nors brigada te gyvuoja trečius metus, bet čia labai tvirtai įsigyvenęs gražus devizas: dirbk, siek, jei bus sunku — padėsim visi.

— Kad turim tokią darnią ir susitelkusią jaunimo brigadą, daug reiškia jos vadovė — šiuo atveju brigadininkė komunistė Genė Dabrovskienė, kuri net dvidešimt dvejis metus atidavė pamėgtam darbui, ir beveik visą tą laiką garsėjai kaip talentinga ir atsidavusi jaunųjų gamybininkų ugdytoja. O tai, sakyčiau, daug sakys faktas... — įsijungė į šneką Anykščių BGAK pirminės partinės organizacijos sekretorė Vanda Vainauskienė.

— Savotiškas brigadininkės būdo, gyvenimiškosios sampratos atspindys, reikia pasakyti, nesunkiai pastebimas ir hendrame visos brigados charakteryje. Ar kalbėsi apie Stasę Gudonienę, ar Marytę Žlobaitę, Gražiną Rinkevičiūtę, ar kurią kitą to kolektyvo narę — apie kiekvieną gali atsiliepti daugmaž panašiai: nors jauna, bet savam darbe nebe naujokė, valinga, dirba visada sąžiningai, rimtai. — pokalbių vėl pratęsė sluvimo atelje vedėja Nijolė Jukonienė.

Pirmuosius darbinius įgūdžius jaunosios siuvėjos dažniausiai įgauna profesinių mokyklų klasėse. Tačiau tikrąjį profesijos skonį geriausiai tegali pažinti darbe. Daugiau nei septyniadešimt siuvėjų šiuo metu triūšia anykščių kolektyve, kur, kaip žinia, nuo seno gražiai

moka tarpusavyje sulydyti jaunimo jėgas su veteranų patirtimi. O pastarųjų greičio dar nemokos: „Darbo Raudonosios vėliavos“ ordininkė Gajina Rutkauskaitė tebesidarbuoja nuo 1954 metų, dvidešimtają darbo sukaktį šiemet pažymi sukirpėjai Dana Budreikienė, Steponas Švilpa, Birutė Tarabildienė, su pavydėtinu jaunatvišku žvalumu į savąjį darbą atskuba pensininkės

įstengia pasiūti net iki pusimčio moteriškų paltų. Nesunku suprasti, koks tai nelengvas uždavinys, nes kalba eina apie individualius užsakymus, kur daug reikiama kiekvieno kliento skonio įnoriai, galop charakteris, emocijos. Be to, brigada darbuojasi pagal žiuolaikį darbo pasidalijimo principą, kai atskiras užsakymo operacijas atlieka vis kitas žmogus. — Vadinasi, ar pasiūtas rūbas tikrai pradžius užsakovą, ypatingai daug priklauso nuo kiekvienos atskiros rankų poros įdėto triušo, jo kruopštumo ir kokybės. O čia vien gerų norų maža — todėl kiekviena pasitaikiusia proga merginos stengiasi turtinti savo darbinę patirtį, tobulinti įgūdžius, kitąsyk ir

teturi dvi rankas... O kaip teigia pats gyvenimas, šitai dažniausiai atsitinka tuomet, kai suprantai ir pajunti, kaip esi reikalingas darbui ir kaip darbas reikalingas tau.

Sunku dabar pasakyti, apie ką savo žaliosios jaunystės metais svajojo diduma brigados narių — gyvenimas ne visada susiklosto, kaip nori. Tačiau nėra abejonės, jog savo darbinės biografijos pradėjo neblogai perpratusios, kad tik dorai, su meile atliekamas darbas ir yra tasai bedugnės šaltinis, per kurį žmogus patiria gyvenimo suvokimo ir pažinimo saldumą. Vienoms merginoms tai atrasti padėjo profesinės technikos mokykla, kitoms, kaip sakysim Larisai Michalkovai, nuosirdus darbo kolektyvo dėmesys. Būdamą penkiolikmetę mergaitę Larisą tapo Anykščių sluvimo atelje mokinė. Kruopščiai ir atidžiai bandė perprasti gan nelengvo amato paslaptis, kurlomis su ja dosniai dalinosi brigados vadovė komunistė Genė Dabrovskienė. Dabar apie Larisą Michalkovą visi atsiliepią kaip apie vieną sumaniausių, pareigingiausių siuvėjų gamybininkų. Neatsiraukdama nuo darbo, ji taip pat įstengė užbaigti vidurinę mokyklą, ir dabar su darbu drauge Gražina Rinkevičiūtė puoselėja viltis apie neakivaizdines studijas lengvosios pramonės techniku-mė... Ir dar apie vieną brigados bruožą: čia visi draugai ne vien siuvėjos ceche. Sios draugystės pavyzdžių tiek pat daug, kaip ir gyvenimiškų situacijų, kai žmogui reikia pagalbos — bičiuliskos, nesavanaudiškos. Įvairiausiomis progomis, ir be progų, merginos ieško vienos kitų. Nors interesai gal ir ne visi tie patys, tačiau yra bendras, nepajudinamas pamatas — meilė savo darbui. Pagarba geram brigados vardu. O geras vardas, anot vieno rašytojo, yra taip pat svarbus, kaip svarbus žmogui padarumas, sąžiningumas arba tiesa.

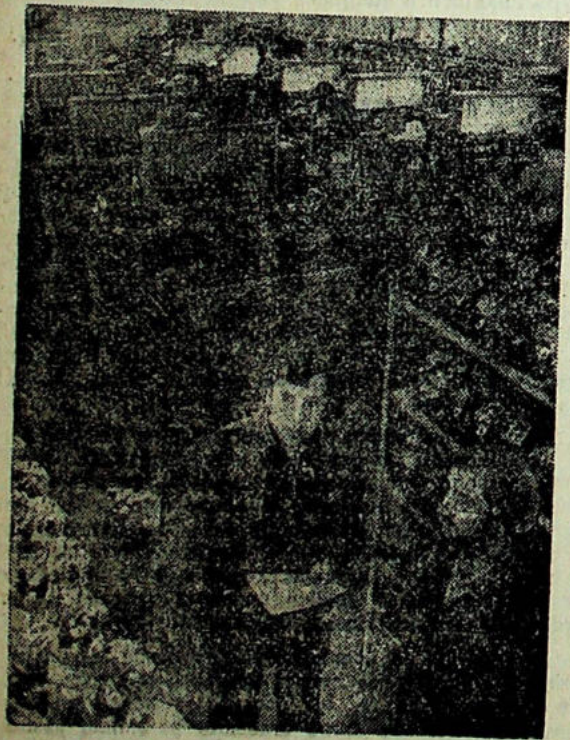
Sitai gyvena ir dirba pirmaujanči Anykščių sluvimo atelje brigada.

L. Vaitonis
„K. d.“ koresp.

BRIGADA

Aldona Serkšnienė, Zosė Puodžiūnienė... Turi jaunimas į ką lygiuotis ir taip vadinamame „vidurinėsios kartos“ meistrybū. Juk šaunus ir nepriešištingas darbas jų vyresniąją draugę Danutę Sėjūnienę išvedė net į respublikos parlamento narius — jai suteikta didelė, garbinga teisė anykščių interesus atstovauti LTSR Aukščiausiojoje Taryboje... Ir visgi nebus nusikalsta teisybei pasakymu, kad tankiausiai jaunėlių akys krypo ir lebokrypsta į savąją brigadininkę komunistę Genę Dabrovskienę, kuri kažkaip labai betarpiškai savy moka suderinti vadovo reiklumą su gyvu rūpesčiu kiekvienai jaunajai brigados narei. Šitai gal ir atsiranda tasai ypatingas, kitąkart svetimas akiai nelengvai įžiūrimas abipusis tarpusavyje supratimas, kuriam dažniausiai būna lemta išaugti į bendraminčių grupės jausmą. Juk neatsitiktinai amžiumi jauniausiai sluvimo atelje brigadai šiandien nesibaiminama patikėti pačias sudėlingiausias užduotis: kaip tikino aelje vedėja, per mėnesį šioji septynių jaunųjų gamybininkų grupelė neretai

pačios bando modeliuoti, kurti. Žinia, būna, kad dar ne visas sekasi taip, kaip norėtųsi, bet nebaisi bėda — tada visuomet sutinka jautri ir dėmesinga, pagalbon atskubančios brigadininkės žvilgsnį... Ką duoda tokia reiklumu paženkliną vienybę? Pirmučiausia ugdo pagarbą amatui ir, kas be ko, paties meistro gerą vardą kelia. Neveltui atsiliepiu knygoje, be nuosirdžių padėkų — kitokių įrašų, gali sakyti, nėra, nors klientų atvyksta net iš Vilniaus ir Ukmergės, Ulenos ir Kauno. Ką bekalbėti — plačiai natėjusi anykščių sluvėjos lo-vė, užsakymų srautas didžiulis. Beje, dar būna, kad nereta užsakovą, kaip tyčia, vertinai skubina kokia besistartinanti neeilinė gyvenimo šventė, neeilinis jubiliejus, laida siuvėjoms prie savosios darbo dienos lenka vieną kitą papildomą valandą pridurti. Tam, suprantama, įpareigoja ne Buitinio kombinato administracija ar sluvimo atelje vedėja, o tikslai gyvas žmogiškas noras pagelbėti, būti reikalingu kitam. Ir šitai aš drįščiau pavadinti ne paskiru brigados bruožu, o gyvenimo būdu, kai kitąsyk norisi sau pagailėstauti, kad

Vilniaus TSRS 50-mečio kuro aparatūros gamykloje daugiau kaip 500 darbininkų jau įvykdė metines užduotis. Per dešimt šių metų mėnesių

įmonė pagamino produkcijos virš plano už 300 tūkstančių rublių. Du trečdaliai visų gaminių žymimi valstybiniu kokybės ženklu.

NUOTRAUKE: su rinkimo cecho regulavimo bare (iš kairės) vyresnysis meistras S. Dzialovičius ir motoristas išbandytojas P. Urlihas tikrina produkcijos kokybę.

A. SABALIAUSKO nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Žirgas — gyvenimo palydovas

Jei jūs, nepaboję rudenio, ko lietučio, dalyvavote „Bėk, bėk, žirgeli“ šventėje, tai, tikriausiai, grožėjotės mūsų rajono arklių mylėtojų išsukuojais žvilgančiais žirgais. Išdabinti vežimai suko ratą po rato palei smalsius žiūrovus ir stengėsi patikti smalsuoliams, o pagyvenusiems priminti jų jaunystę.

Tarp kitų parado dalyvių matėte tada ir eiklų juodį, įkinkytą į linėką. Iš kitų išsiskyrusią savo ryškiais geltonais ratais. Iš pažįtos jaunas erzilas Sakalas nenuastygo vietoje — vis veržėsi pirmyn, stengėsi išsprūsti iš jį varžiusių ienų, pasileisti kur kas greičiau, nei kad jam leido pagyvenęs važnyčiotojas.

Taigi tada, susumavus rezultatus, levaniškietis važnyčiotojas Petras Laurenčikas gavo pirmo laipsnio diplomą.

Tai matė visi, apsilankę šventėje. Bet, tur būt, tik traupiečiai žino, kad prieš Sakalą buvo dar dešimt erzilų, kuriuos per savo gyvenimą užaugino Petras Laurenčikas.

Labiausiai vilioja tai, kas atrodo nepasiekiamą, neįmanomą. Didžiausia vaikystės svajonė Petriui buvo arklukas, kaip kad dabar paaugliui motociklas. Turėti kumeliuką buvo visų jo siekių viršūnė. Ir štai — tėvas įsigijo kumelį! Kokia laimė buvo prižiūrėti kumeliukus — penketą metų paeiliui! Kaupėsi vis daugiau žinių, augo patyrimas, kaip elgtis su vienu ar kitu augintiniu. Laurenčikas kiekvienam pasakys, kad ir su arkliu būtinas tam tikras psichologinis kontaktas. Kiekvieną kumeliuką stebinti nuo mažens, ryškėja

jo būdo bruožai. Labiau patyręs tokiuose reikaluose žmogus, kaip P. Laurenčikas, iš pirmo žvilgsnio nuspręs, ar erzilas piktas, ar atvirkščiai — ramesnis, baikštokas.

Sakalų trėti metal. Jo „krikštas“ — pernykštė „Bėk, bėk, žirgeli“ šventė. Tada levaniškietis ir jo jauna, veržlų erziliuką pastebėjo šventės iniciatorius P. Vasinaiškas. Žinovo akimi nūžvelgęs Sakalą, apčiupinęs iš visų pusių, pasidomėjo, iš kur Petras jį gavęs. Sužinojęs, kad pats važnyčiotojas Sakalą iš penkių jaunučių atslirinkęs, pasakė žodžius, kurie Petriui Laurenčikui įsiminė kaip nuostabiusis pagyrimas: „Gerą akį turi, Laurenčikai... Geras bus tavo žirgas, tik neperkraud ir kitam neduok“.

Nors erziliukas dar labai jaunas, bet jau šį bei tą moka: palabintas ištisia dešine (!) koja, išgirdęs „op“, grakščiai šoka ant užpakalinių kojų. Gal jums bus įdomu, kokį „mokymo kursą“ praėjo Sakalas? Manau, mano pažįstamas labai nesuptyks, jei išduosiu jo „metodiką“.

Erzilo silpnybė — cukrus. Ir pasisveikinti Sakalas išmoko tik dėl saldumynų: stipriai čiupęs už priekinės erzilo kojos, pakėlęs ją ir ištiesęs, šeimininkas mikliai įsprausdavo cukraus gabalėlį arkliui į nąrus. Taip keltą, keliolika kartų. Ilgainiui, tik ištisus ranka, Sakalas jau tiesė ir savąją koją — labas, girdi, tik cukraus negailėk!

Tik kur gi to darbo, nuolatinio rūpescio neprireikia. O štai rezultatas: jau trečius metus grįžta Petras Lau-

renčikas iš šventės lyg atjaunėjęs ir dar žvaliesnis. Tiesa, nebėra tokių kermošių, kaip kad anksčiau, prieš automobilių erą: iš visos Lietuvos suvažiuodavo bričkom, lineikom, visokiom kalamaškom į Raguvą, į arklių kermošių — kaip pamena Petras Laurenčikas. Į Niūronis dabar kur kas mažiau važiuotų arkliais sutraukia. Bet kas žino — gal pamazu šventėjų progą grįš senoji arklių gaidynė. Kasmet vis didesnė smalsuolių minia apsupa P. Laurenčiką ir jo erzilą, pasirodžiusius Niūronių šventėje: plekšnoja Sakalui per šonus, čiupinėja naujus pakinktus, senovišką „užjūrinį“ botagą, stebisi žirgo sugebėjimais — ir, kas žino, gal ir tie smalsuoliai užsikrės šia „liga“ — ims ir atvažiuos no kiek metų į „Bėk, bėk, žirgeli“ šventę nauja, jauna „kurmonų“ karla.

T. Kontrimavičius

BOKITE MANO VYRU

Kurortinio sezono pradžioje Juodosios jūros įkarštis. Visi stengiasi susirasti stogą viršum galvos, kad galėtų laikyti save sėsliu, vadinasi, pilnateisiu poilsiautoju. Reikia nemažo išradimo, norint įsikurti, kad ir griuvančioje lūšnėlėje. Jauna mama Nataša, visada mananti, jog teisybė jos pusėje, įtikina tyty, kuklų pediaatrą Viktorą, kad jiems būtina laikinai suvaidinti šeimą. Tik taip galima išsaugoti lovą pas visą galę negailestingą šeimininkę. Aišku, kyla daug neaiš-

Antrinės, bet neantraeilės

Panaudojant metalo laužą, skudurus, makulatūrą, polietileno plėvelę, kaulus, plunksnas ir kitas antrines žaliavas daugelio svarbių medžiagų ir gaminių gamybai, galima žymiai išplėsti žaliavų bazę. Paskaičiuota, kad tona makulatūros pakeičia 3,5 kub m geros medienos.

Surinktas ir perdirbtas metalo laužas tai nauji milijonai tonų pieno, traktorių, kombainų, automobilių, staklių ir kitų reikalingų gaminių. Be to, iš metalo laužo išlydomas plienas reikalauja žymiai mažesnių elektros energijos ir kuro sąnaudų. Didelę ekonominę naudą duoda skuduru, senų namų, kaulų, plunksnų ir kitų antrinių žaliavų panaudojimas pramonėje. Pagrindinė paruoštų skudurų masė panaudojama ponieriaus, stogo dangų, vatų, veltinių ir kitų reikmenų gamybai.

Tur būt ne visi žino, kad pagrindinė žaliava klių gamybai yra kaulai. Dar be klių iš kaulų gaminami riebalai, kurie naudojami ūkiško muilo bei alvos tikslais. Mašinoms tepali gamybai.

Kolūkiečių kiemuose, pas

darbininkus ir tarnautojus, o taip pat kolūkiuose, tarybinuose ūkiuose, įmonėse, įstaigose ir organizacijose susidaro įvairių atliekų, kurios gali būti panaudotos pramonėje kaip žaliava įvairiems gaminiams gaminti. Antrinių žaliavų panaudojimas pramonėje turi didelę reikšmę laudies ūkiui. Todėl labai svarbu, kad į antrines žaliavas nebūtų žiūrinama, kaip į antraeiles, kad kiekviename ūkyje, įmonėje ir pas gyventojus jos būtų kruopščiai surenkamos ir parduodamos vartotojų kooperacijos paruošėjams.

Ieškodama naujų formų Rajkoopsąjungos valdyba nutarė, kad antrines žaliavas iš gyventojų supirkinėtų ne tik Paruošų kontora, bet ir kooperatyvų kaimo parduotuvės. Rajone šiuo metu veikia tik penki Paruošų kontoros supirkimo punktai, o apvažiuoti visus kaimo gyventojus nėra galimybės. Todėl kaimuose esančios parduotuvės gali labai daug prisidėti prie šio darbo ir pagerinti gyventojų aptarnavimą, sukuriant iš jų antrines žaliavas.

Didelę paramą paruošė-

jams teikia mokyklos, komjaunimo, pionierių organizacijos. Kas metai šiame darbe dalyvauja apie 5000 moksleivių. 1980—1981 mokslo metais geriausiai šį darbą organizavo Anykščių II ir III bei Viešintų ir Kavarskės vidurinės mokyklos. Kiekvienas moksleivis surinko po 8—9 kilogramus makulatūros, o Kunigiškių, Juostininkų ir Raguvės aštuonmečių mokyklų mokiniai surinko net po 16—18 kg makulatūros. Makulatūros rinkimas per mokyklas yra viena efektingiausių šios žaliavos surinkimo formų. Makulatūros rinkimas yra naudingas darbas. Jis padeda jaunimui ugdyti taupumo jausmą, suprasti, kad kiekvienas daiktas turi savo vertę. Paruošų kontora nuolat stengiasi palaikyti glaudžius ryšius su mokyklomis, organizuoja makulatūros išvežimą iš surinkimo vietų.

Z. Sermukšnienė
RVKS paruošų kontoros direktorė

Ekskursija į Leningradą

Svėdasų kolūkio valdyba, profsąjungos komitetas nuolat rūpinasi turiningu žemdirbių poilsio organizavimu. Kas metai nemažas būrys ūkio darbuotojų su keliais aplanko poilsio namuose ir sanatorijose, dalyvauja ekskursijose po respubliką ir už jos ribų. Pagal susidariusią tradiciją ūkyje po įtempto vasaros darbymo čio grupė gamybos pirmūnų, žemės ūkio specialistų apsilankė mieste prie Nevos — Leningrade. Jie susipažino su miesto revoliucine praeimi, aplankė istorinius paminklus. Grįžo kupini neišblėstančių įspūdžių.

S. Jurginis

Mano Tėvynė — TSRS

TALINAS

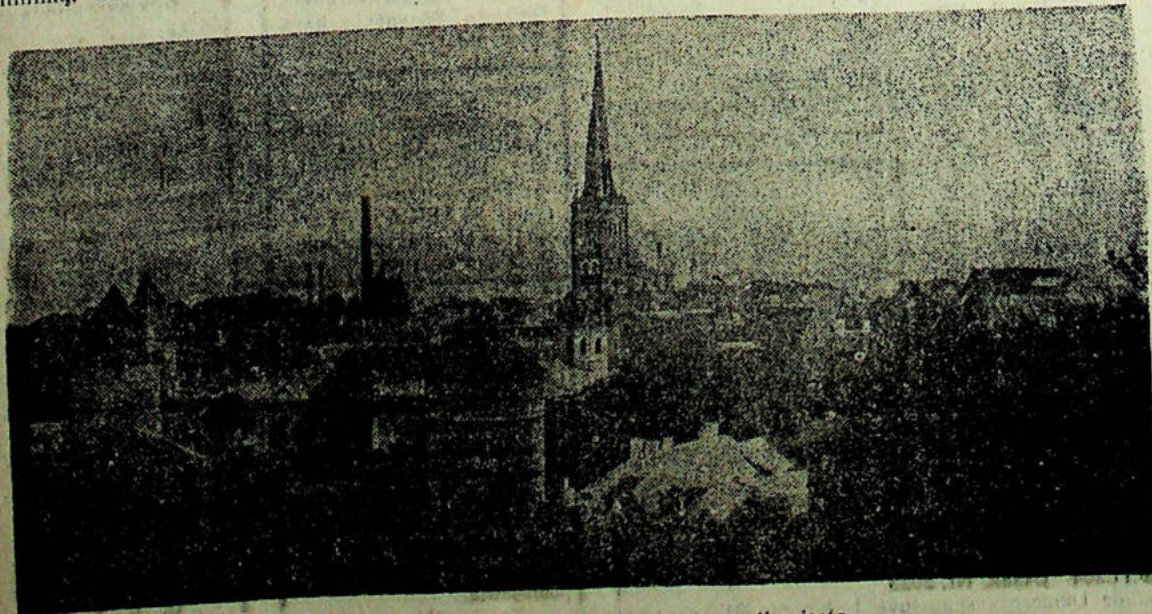
Senas ir kartu amžinai jaunas estų miestas, įsikūrusis šiauriniame gintarinės Baltijos pakraštyje. Miesto širdis — Toompea, dolomitoir mergelio aukštumėlėje virš Baltijos bangų, sa penkiasdešimčia metrų iškylusi virš Baltijos bangų, skaičiuoja devintąjį miesto istorijos šimtmetį. Pilis mena savo pirmuosius statytojus dūnus, kalavijais žvanginusius Livonijos ordino riterius ir užkariautojus švedus. Istorijos vingiai dažnai būdavo žiaurūs ir negailestingi mažai tautelei. Kiekvienas namas, kiekviena vingri gatvelė senojoje miesto dalyje galėtų papasakoti apie begalinį siekimą būti laisvais ir nepriklausomais, čionykščių po grindininkų, komunistų kovas už tarybinę Estiją. Tai

praeitis, įsikūnijusi architektūros ir meno šedevruose, trijuose šimtuose istorijos paminkly, sukaupia 21 valstybinio muziejaus fonduose. O Toompea — būnai įsikūrusi respublikos Aukščiausioji bei Ministrų Tarybos, šaukinės ministerijos, kultūros ir švietimo įstaigos.

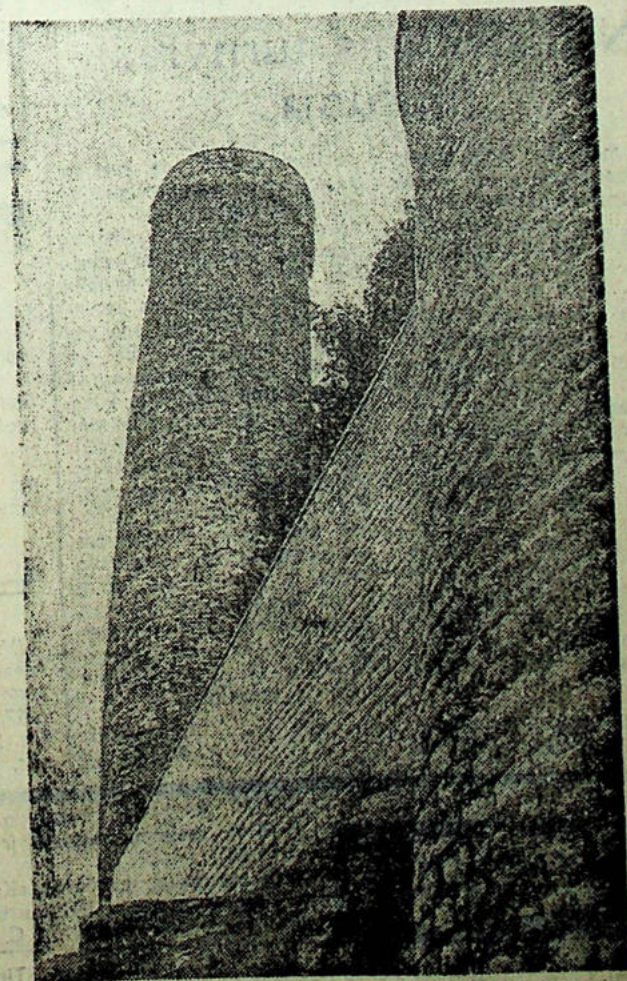
Siandieninis Talinas — tai visapusiškai išsivystęs ekonomikos ir kultūros centras, jūros uostas ir 1980-ųjų olimpinės regatos miestas. Čia sukaupia dvi penktosios socialinio ekonominio Estijos potencialo. Mokslų akademija, keturios aukštosios mokyklos.

Patrauklus ir nepakartojamas šiaurinis mūsų kaimynas, svelingai sulinkantis panorąsčius plačiau jį pažinti. Taliną kasmet aplanko beveik du šimtai anykštėnų.

J. Junevičius

Autoriaus nuotraukose Toompea pilies bokštai; žvilgsnis į senąjį miestą.

Jei susirgo vaikas

Motina A. P. su sergančiu 6 mėnesių kūdikiu atėjo į ligoninę. Medicinos darbuotojai, apžiūrėję mažąjį ligonį, skubiai paėmė iš motinos rankų ir nuskubėjo teikti medicininę pagalbą. Motina suprato, kad jos kūdikio būklė rimta ir ašarodama laukė, ką pasakys gydytojas. Jos akys tartum klausė, ar kūdikis pasveiks? Jautėsi kaltą, nes kelias dienas sergantį kūdikį laikė namuose, o tik išsivysčius sunkiai būklei atvežė į ligoninę.

Kodėl motinos su sergančiais vaikais nesikreipia į gydytoją tuoj pat, tiems susirgus, kodėl sergančius vaikus laiko namuose kelias dienas, gydo pačios? Į šį klausimą dauguma motinų atsako, kad nepastebėjusios ligos požymių, kad jų vaikai buvę sveiki. Išgilinus paaiškėja, kad vaikui jau buvo ligos požymių, tik motinos neskyrė jokių dėmesio, laukė, kol jie savaime praeis.

Apie vaiko ligą sužinoję iš jo nuotikos pasikeitimo. Sveikas vaikas yra linksmas, judrus, žaidžia. Jei vaikas tampa liūdnas, irzlus, neramus, nustoja žaisti, prašosi pats gulti ar ant rankų, nenori valgyti, verkia, reikia įtarti, kad vaikas susirgo. Pastebėjus nurodymus požymius, vaikui reikia pamatuoti temperatūrą, paguldyti į lovą ir iškviešti artimiausios gydymo įstaigos medicinos darbuotoją.

Mažų vaikų tarpe pirmą vietą pagal dažnumą užima kvėpavimo takų ligos. Tos ligos dažnai esti vaikų mirties priežastimi. Kvėpavimo takų ligos atvejais pradžioje atsiranda požymiai, vadinami kataraliniiais, reiškiniais: sloga, kosulys, čiaudulys, gerklės paraudimas, pasunkėjęs kvėpavimas per nosį. Kūdikius sloga vargina, kadangi jie nemoka kvėpuoti per burną, o nosis esti užgulta. Jie kvėpuoja šnorsdami, pavargsta kosėdami, valgydami, atsisako valgio. Nepradėjus vaiko gydyti, liga vystosi toliau, būklė sun-

kėja: sunkėja kvėpavimas, stiprėja kosulys, atsiranda melsvumas apie nosį, lūpas. Dažnai kūdikiai pradeda stenėti, dejuoti, tampa neramūs, kvėpuojant juda nosies sparneliai, įdumba šonkaulių tarpai. Šie požymiai rodo, kad vaiko būklė sunki, išsivystė plaučių uždegimas. Pastebėjus nors vieną iš minėtų požymių, būtina kuo skubiausiai kreiptis į gydytoją.

Vaikų tarpe yra paplitusių virusinės ligos, gripas. Sergamumas

Medicinos klausimais

minėtomis ligomis padidėja pavasarį, rudėnį, žiemą. Virusinės ligos prasideda neaukštu temperatūros pakilimu, kataraliniiais reiškiniais. Vaiko būklė greitai sunkėja, temperatūra pakyla iki 38-39°C, gali atsirasti vėmimas, viduriavimas. Kūdikiai pablyksta, paastrėja veido bruožai, tampa neramūs, irzlūs. Vyresnio amžiaus vaikus ima krėsti drebulys, skauda galvą, sąnarius, būna silpnumas, prakaituojama. Nepradėjus vaiko gydyti ligos pradžioje, vystosi komplikacijos, plaučių uždegimas, ausų uždegimas bei kitos, kurios pablogina ir taip jau sunkią būklę. Vėliai pradėję gydyti, ne greit sulaukiame teigiamų rezultatų.

Ivairių ligų atvejais būna aukšta temperatūra. Ji ypač pavojinga mažiems kūdikiams. Kūdikiai karštinuojant, visam organizmui ypačingai smegenims trūksta deguonies. Dėl jo stokos sutrinka smegenų, širdies veikla, gali atsirasti traukuliai. Nesuteikus medicininės pagalbos, vaikas netenka sąmonės ir liga gali pasibaigti mirtimi.

Gydymo sėkmę pirmiausia lemia tai, kada susirgusį vaiką pradėsite gydyti. Kaip įprasta, rezultatai geresni, vaikas greičiau pasveiksta, pradėjus jį gydyti ligos pradžioje. Todėl, mamytės, iškvieskite gydytoją sergančiam vaikui tuoj pat, pastebėję pirmuosius ligos požymius, nelaukite, kol išsivystys sunki būklė.

R. Biliūnienė
Gydytoja

Naujametinis turnyras finišuoja

Šių metų Anykščių miesto naujametiniame vyrų krepšinio turnyre dalyvauja net keturiolikla komanda. Džiugu ir tai, kad iš įmonių, organizacijų atstovauja 11 kolektyvų bei 3 moksleivių komandos. Kovas krepšinininkai pradėjo dviejuose pogrupiuose. Pirmajame iš jų sėkmingiausiai kovojo Jono Biliūno vidurinės mokyklos ir Tarpkolūkinės statybos organizacijos krepšinininkai. Šios komandos iki jų tarpusavio susitikimo turgė be pralaimėjimų, pasiekusios gana įtikinčias pergalės. Po įdomios ir atkaklios kovos tarpusavio ginčą rezultatu 70:55 laimėjo moksleiviai, kurie ir tapo pogrupio nugalėtojais, o statybininkai iškovojo antrąją vietą.

Antrame pogrupyje sėkmę lydėjo Liaudies švietimo

darbuotojų komandą, kuri po permainingų kovų, nugalėjusi savo pagrindinius varžovus Statybos ir remonto valdybos krepšinininkus rezultatu 64:60 ir III vidurinės mokyklos moksleivius rezultatu 66:61, taip pat tapo pogrupio nugalėtoja. Bet už tai dėl antrojo kelialapio į finalą šiame pogrupyje kova buvo dar įdomesnė. Tik vieno taško skirtumu (56:55) III vidurinės mokyklos krepšinininkai pasiekė pergalę prieš Statybos ir remonto valdybos atstovus. Finaliniuose susitikimuose už nugalėtojų vardą ir pereinamąją laurę kovos Tarpkolūkinės statybos organizacijos, švietimo darbuotojų, Jono Biliūno ir Anykščių III-os vidurinių mokyklų krepšinininkai.

J. Pajaujis,
P. Nazarovas

Iš draugiškų teismų veiklos

„Narsuolis“ iš Rimšos gatvės

Turbūt ne vienam anykštiečiui girdėta Kazio Vaitkūno pavardė, ne vienas jį ir asmeniškai pažįsta, nors ta pažintis ne visada maloni, nes Vaitkūnas pirmą pažintį pradeda kaip paprastai ne-cenzūriniais žodžiais. Šį „narsuolį“ pažįsta visi Rimšos gatvės gyventojai. Ne vienas yra jo užgauliotas. Pagrindinė K. Vaitkūno neapykantos visiems priežastis, pasak jo paties, tai buvusi žmona Elena Vaitkūnienė, savo nelaimėi, gyvenanti su dviem sūnėmis tame pačiame, kaip ir Vaitkūnas, name. Jie išsiskyrę per teismą jau prieš kokius 6-7 metus, pasidalinę namą. Atrodo, dabar Vaitkūnui gyvenk ir norėk: pusė namo, laisvė, ko dau-

giau reikia. Tiesa, alimentai, priteisti 2 vaikams, šiek tiek graužė širdį, bet vaikai jau užaugo. Nukrito tie rūpesčiai.

Dar ir po skyrybų ilgokai Vaitkūnas teismo patalpy slenktį dliina, ilgai „teisybės“ ieškojo. Liaudies teismo sprendimais nepatenkintas, nutarė savo teismą žmonai surengti. Ir štai, jau kelias metų, kai moteris neburi ramybės. Kur ją ar sūnus bepamatytų buvęs vyras ir tėvas, tokiais žodžiais artimuosius labina, kad kaimynai nebeliskentė bando užstoti, tačiau tuomet ir jie tampa Vaitkūno amžiniais priešiniais.

Šių metų rugpjūtį jo „narsumas“ buvo atitinkamai

įvertintas: teismo sprendimu K. Vaitkūnas turėjo sumokėti 30 rub. Bet tai mažai tepaveikė žmogų. Jis kaip siautėjo, taip tebesiautėja. Gatvėje savo „narsumo“ rodyti nebedrįsta, bet kieme jaučiasi pilnateisiu šeiminingu. Kiekvieną dieną girtas pūsta, kolloja savo buvusią žmoną ir jau suaugusius sūnus, kuriems alimentų mokėti jau nebereikia. Kai kaimynai bando tramdyti įsisiautėjusį tėvą, kolloja ir juos, grasina kaimynams, kam „kišasi ne į savo reikalus“.

Apie K. Vaitkūno chuliganišką elgesį Vidaus reikalų skyriaus nutartimu surinkta medžiaga buvo perduota Anykščių miesto draugiškajam teismui.

Daug karčių žodžių teko išgirsti K. Vaitkūnui iš savo

jau suaugusių sūnų Jono ir Valento, klausytis buvusios žmonos priekaištų, kaimynų gėdinimo.

Akmeniu krūto smerkiantys vaikų žodžiai ant tėvo jau prailiusios galvos. Jie jau suaugę, nepasiekė tėvelio pėdomis. Vaikai sugebės apginti motiną nuo sulžulėjusio tėvo. Bet kur reikės prisiglausti senatvėje, likus be sveikatos, praradus šeimą Kazinui Vaitkūnui? Ar ne grįš bumerangu tėvui vaikų neapykanta, pasireiškusi nuo tos „meilės“, kurią jiems puoselėjo ir tebepuoselėja tėvas Kazys Vaitkūnas?

Laikas būtų suprasti, kol dar ne per vėlu, kol dar ką nors įmanoma pakeisti ir pelnyti, jeigu ne vaikų pagarbą ir meilę sau, tai bent jų pakantumą senatvėje.

P. Bagdonaitė
Anykščių miesto draugiškojo teismo sekretorė

Knygų prenumeratoriams

Knygų platinimas, jas išanksto prenumeruojant, yra viena iš pažangesnių jų pardavimo formų. Pirkėjas, norėdamas įsigyti kurį nors leidinį, moka knygynui avansą ir tuo išpareigoja nupirkti visus šio leidinio tomus, o knygynas privalo jam parduoti visus tomus jų išleidimo tvarka. Knygynas, gavęs eilinį leidinio tomą, per dvi savaites turi jį įteikti prenumeratoriui.

Tačiau knygynų darbuotojams susidaro sunkumų įteikiant prenumeratoriui. Ypač sunku įteikti lietuvių kalba išėjusias prenumeruojamas knygas, nes prenumeratorių būrys gana didelis.

Šiuo metu knygynų lentynose pasirodė prenumeruojami leidiniai: J. Baltušio ir J. Paukštelio raštų tretieji tomai. Yra prenumeratorių, kurie dar nenusipirkę pirmųjų šios prenumeratos tomų.

Neatsiėmus eilinio tomo, prenumeratorius po dviejų mėnesių praranda teisę jį gauti. Knygynas šį tomą gali parduoti bendra tvarka. Jeigu prenumeratorius neatsiima iš eilės dviejų tomų,

nors ir yra perspėtas raštu, prenumerata anuliuojama, tačiau užstatas atgal negražinamas, nurašomas į valstybės biudžetą. Nenupirktus eilinius tomus knygynas parduoda jų pageidaujantiems lankytojams.

Prenumeratorių, pakeitus gyvenamąją vietą, turi pranešti knygynui savo adresą. Persikeliant į kitą gyvenamąją vietą prenumeratorius parašo knygynui pareiškimą prenumeratoriai peradresuoti.

Kviečiame visus prenumeratorius iki šių metų gruodžio 29 dienos išpirkti prenumeruojamus leidinius. J. Baltušio ir J. Paukštelio 2-3 tomas, Lietuviškosios tarybinės enciklopedijos 7 tomą, pilno V. Lenino raštų rinkinio 15, 16, 17, 18 tomas.

Atsiimant prenumeratorą, prašome patikslinti adresus ir telefono numerus, tai padės knygynų darbuotojams laiku informuoti prenumeratorius apie gaunamas prenumeruojamas knygas.

M. Pipirienė
Anykščių knygyno darbuotoja

Redaktorius ST. VINCIONAS

Mirus 23g draugu STASIUI PELAKAUS KUI, jo šeima nuoširdžiai žiaucia Anykščių rajono Didžiojo Tėvynės karo veteranai.

Mirus ilgamečiui susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojui, Didžiojo Tėvynės karo veteranui STASIUI PELAKAUSKUI, reiškiamo nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija, profsąjunginė organizacija ir bendradarbiai

STASIUI SADAUNIKUI Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Žemės ūkio valdybos ir ūkių ekonomistai

ONAI PELAKAUSKIENEI ir NIJOLEI PELAKAUSKAITEI. Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui. J. Biliūno gatvės namo Nr. 22 gyventojai

Mirus VLADUI LAUCIUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio dukras ir artimuosius. Kaimynai

PAULINAI INDRIONIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam seseriai. G. ir J. Lackai, F. Kirdelienė, V. Matulevičienė

Reikalinga

Anykščių rajono ganybiniam agrocheminiam žemės ūkio aptarnavimo susivienijimui reikalingas autobuso vairuotojas, mechanikas, tiekėjas, traktorininkai, vairuotojai, teikintojas.

Kreiptis: Anykščiai, Tiekimo 8, arba skambinti telefonu 5-22-04.

Administracija

Dingusias Pukio Algirdo, Juozo s. traktorininko mašinisto III kl. teises, išduoti 1967. 08. 18 Troškūnu KPTM Nr. 2, laikyti negaliojančiomis.

Anykščių sportinis-techninis klubas organizuoja II-os klasės vairuotojų kvalifikacijos kėlimo kursus. Norintieji mokytis renkasi šiuo metu gruodžio 17 d. 19 val. Anykščių sportiniame-techniniame klube. (Anykščiai, Troškūnų g-vė Nr. 3).

STK viršininkas

ALFONSUI SADAUNIKUI. Reiškiamo nuoširdžią užuojautą dėl mylimo tėvelio mirties. Ramybės gatvės namo Nr. 3 I laiptinės gyventojai

RAŠYKITE IR SKAMBINKITE

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.264 Užsak. Nr. 2023 Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spauda Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31. Indeksas 87262.

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

„Коллективные дарбас“ („Коллективный труд“) — орган Аникшкяйского районного комитета КП Литвы и Аникшкяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винцянас, г. Аникшкяй (на литовском языке)